

## MESE A SZARVASGOMBÁRÓL

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren innen, történt egyszer egy csodálatos napon. Angyal szárnyai csillantak meg az égen. Akkor még tündérek őrizték az erdőket, réteket, vigyázták a fákat, forrásokat, óvták a vadakat, madarakat. A viharos szeleket, lágyan simogatóra szelídítették, a villámokat a kövekhez küldték. Őrizték a természet szépségét.

Az angyal lenézett a földre, figyelme egy hatalmas tölgyfára szegeződött. Hallotta a földanya sóhaját, nem tudja már táplálni a fát, megsajnálta őket, s ledobott egy szarvasgombát. Odagurult a gombácska, belekapaszkodott egy gyökérágba, átölelték egymást, megkérték a földanyát, adjon a frigyre áldomást. A napsugár látva e szerelmet, megkérte a fellegeket, áldják nyáron több esővel a földeket.

Igaz szerelem ez, termését régen, az erdő állatai ették meg. Látták ezt a sumír emberek, elkezdtek gyűjteni az illatos kincseket. Gyógyszere ez szívnek, léleknek, csodálatos kincse a természetnek. Kézről-kézre, egymásnak adták a triflát, angyalok kísérik, minden útját. Utazzon már hajón, Göncölszekéren, angyal szárnyain, a napsugaras égen. Azóta illatos a kosarad az erdőben, illatos az asztalod ünnepi ebéden. Azért, hogy maradjon csoda az erdőben, természetd a kertedben, természetd erdőben.

Óvjátok, védjétek, természetd a triflát. Isten áldja a szarvasgombát.

Nagymaros, 2009. november 12.

Cselóczy Gábor sk.

lovag

Szent László Szarvasgomba Lovagrend

